

فعل

فعل ماضی

فعل ماضی فعلی است که انجام کار را در زمان گذشته نشان می دهد. مانند: ذَهَبَ (رفت)

فعل مضارع

فعل مضارع فعلی است که انجام کار را در زمان حال یا آینده نشان می دهد. مانند: يَذْهَبُ (می رود)

فعل مضارع

فعل مضارع فعلی است که انجام کار را در زمان حال یا آینده نشان می دهد. مانند: يَذْهَبُ (می رود) - تَكْتُبُ (می نویسی)

برای تبدیل فعل ماضی به فعل مضارع (زمان حال یا آینده) به ابزار نیازمندیم. این ابزار به نام حروف مضارعة (ت - ی - ن - ا) شناخته می شود. این حروف بر اول ریشه فعل می آید و فعل ماضی را تبدیل به فعل مضارع می کند.

ساختار فعل مضارع

حروف مضارعة (ت - ی - ن - ا) + ریشه فعل + ...

تَ + کتب + ان = تکتبان (می نویسید) نَ + دخل = ندخل (داخل می شویم)

اشخاص	ضمیر	فعل مضارع	ترجمه
اول شخص مفرد	أَنَا	أَذْهَبُ	من می روم
دوم شخص مفرد	أَنْتَ (مذکر) أَنْتِ (مؤنث)	تَذْهَبُ (مذکر) تَذْهَبِينَ (مؤنث)	تو می روی

به مقایسه ی فعل ماضی و مضارع در این جدول دقت کنید .

اشخاص	فعل ماضی	ترجمه	فعل مضارع	ترجمه
اول شخص مفرد	أَنَا كَتَبْتُ	من نوشتم	أَنَا أَكْتُبُ	من می نویسم
دوم شخص مفرد	أَنْتَ كَتَبْتَ أَنْتِ كَتَبْتِ	تو نوشتی	أَنْتَ تَكْتُبُ أَنْتِ تَكْتُبِينَ	تو می نویسی

در فعل های ماضی ریشه در اول فعل قرار دارد و بعد علامتها

در فعلهای مضارع اول حروف مضارعة (أ - ت - ی - ن) و بعد ریشه فعل و بعد علامت ها

در ترجمه افعال مضارع باید دقت کنیم که ترجمه ما زمان حال را نشان دهد و نه گذشته . و در ترجمه (می) بر زبان جاری می شود

مثال

أَخْرَجُ = خارج می شوم تَخْرُجُ = خارج می شوی تَخْرُجِينَ = خارج می شوی

اول شخص مفرد أ + ریشه سه حرفی ذ ه ب أَذْهَبُ

دوم شخص مفرد ت + ریشه سه حرفی + علامت (... - يَنَّ) ذ ه ب تَذْهَبُ - تَذْهَبِينَ

تو می روی